

MATTHEUS

Inleiding deel 2

Waarom de evangeliën volgens Steve Gregg
betrouwbare historische bronnen over
Jezus zijn.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/inleiding-deel-2

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De evangeliën als betrouwbare bronnen	9 min	3
2	Wonderen en het materialistische wereldbeeld	3 min	6
3	Geloof in God, wetenschap en rationaliteit	3 min	7
4	Vooroordelen bij het lezen van de evangeliën	6 min	9
5	Buitenbijbels bewijs voor Jezus	5 min	12
	Om verder te lezen		14

1

De evangeliën als betrouwbare bronnen

We gaan verder met onze studie van het leven van Jezus. Het is de bedoeling om uiteindelijk de evangeliën van Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes afzonderlijk, als aparte boeken, te bestuderen. Maar voordat we aan het Evangelie naar Mattheüs beginnen, wilde ik je wat informatie geven die veel mensen niet kennen. Die informatie is nuttig als inleiding tot het begrijpen van Jezus en de evangeliën.

In de vorige lezing sprak ik over de informatiebronnen waarnaar we moeten kijken als we meer willen weten over deze historische persoon. Natuurlijk zijn de vier evangeliën die in de Bijbel staan — Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes — verreweg de beste informatiebronnen. De reden daarvoor is dat het ooggetuigenverslagen zijn, of, in het geval van Lukas, een verslag uit de tweede hand. Hij kreeg zijn informatie van ooggetuigen. Dat staat veel dichterbij de werkelijke persoon van Jezus dan al het andere materiaal dat ons ter beschikking staat.

Er zijn veel mensen die vanuit hun eigen verbeelding het leven en de leer van Jezus proberen te reconstrueren. Je hebt bijvoorbeeld misschien gehoord van het werk van het Jesus Seminar en van andere vrijzinnige geleerden. Zij hebben betwijfeld of de evangeliën van Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes werkelijk geldige, betrouwbare geschiedenissen van het leven van Jezus geven. Wanneer mensen hieraan beginnen te twijfelen, moeten ze óf de evangeliën volledig verwerpen, óf erin gaan knippen en hakken, uitkiezen en weglaten. Dan proberen ze te bepalen wat Jezus volgens hen werkelijk heeft gezegd en gedaan, en wat Hij niet heeft gezegd of gedaan. Gewoonlijk doen ze dat op een zeer subjectieve basis, zonder enige objectieve grondslag.

Het is veel gemakkelijker om zonder vooroordeel naar de evangeliën te kijken. Wanneer ik zeg zonder vooroordeel, bedoel ik dat ook. Veel mensen zeggen: „Jullie christenen benaderen de evangeliën met een vooroordeel. Jullie vooroordeel is dat Jezus de Zoon van God is, en jullie vooroordeel is dat de evangeliën geïnspireerde geschriften zijn”, enzovoort. Ik wil je voorstellen om, als je een scepticus bent, deze

documenten zonder zo'n vooroordeel te benaderen. Neem niet van tevoren aan dat Jezus de Zoon van God is. Neem zelfs niet aan dat de evangeliën het Woord van God zijn. Geen van deze evangeliën beweert tenslotte geïnspireerd te zijn. En als ze niet geïnspireerd waren, zouden ze ons net zo goed van dienst zijn.

Hoewel ik in de inspiratie van het Nieuwe Testament geloof, zeg ik dat de evangeliën, zelfs als het geen geïnspireerde documenten waren, nog steeds beweren historisch betrouwbare documenten te zijn. Als iemand zou willen ontdekken wie deze Jezus van Nazareth was, zou hij niets beters kunnen doen dan historische documenten raadplegen die geschreven zijn door mensen die Hem kenden. Dat is precies wat de evangeliën volgens mij zijn. Ik geloof niet dat we ze bevooroordeeld moeten benaderen.

Degenen onder ons die geen mormonen zijn, benaderen het Boek van Mormon niet zonder vooroordeel. Natuurlijk benaderen we het Boek van Mormon en zeggen we: „Ik geloof niet in het mormonisme.” Maar stel nu eens dat we dat wel doen? Stel dat we zeggen: „Ik ben bereid in het mormonisme te geloven. Laat ik het Boek van Mormon eens bekijken.” Maar of we het nu met of zonder vooroordeel benaderen, het bekijken van een document als het Boek van Mormon is niet hetzelfde als het bekijken van de geschiedenissen in de evangeliën. Het Boek van Mormon is namelijk niet door ooggetuigen geschreven. Het is in feite fictie. Het is helemaal geen waargebeurd verhaal, al beweert het dat wel te zijn. Het beschikt niet over dezelfde historische waarachtigheid en bevestiging als de evangeliën.

De evangeliën zijn historische verslagen van de eerste orde. Of het nu wel of geen geïnspireerde documenten waren, iemand zou ze kunnen beoordelen naar wat ze zelf beweren te zijn. Hij kan dat doen met of zonder de aanname dat hij geïnspireerde Schrift leest. Ze beweren eenvoudige geschiedenissen over deze persoon Jezus te zijn, geschreven door mensen die Hem in de meeste gevallen kenden. We moeten ze niet verwerpen voordat we er iets in vinden wat verworpen moet worden.

Ik vermoed dat mensen die de evangeliën verwerpen, dat niet doen omdat ze er iets in hebben gevonden wat werkelijk verwerping verdient. Ze doen dat eenvoudigweg omdat ze niet willen aannemen dat de evangeliën onder inspiratie zijn geschreven. Wat ik zeg, is dit: de grondslag van het christelijk geloof is niet het geloof dat de

evangelien onder inspiratie zijn geschreven. De grondslag van het christelijk geloof is dat de Persoon over Wie de evangelienschrijvers schreven, werkelijk de Persoon was Die in de evangeliën wordt beschreven. Hij is namelijk de Zoon van God, Die kwam om voor onze zonden te sterven en uit de dood op te staan, zodat Hij ons door de Geest Zijn leven kon geven. Zo konden wij Hem kennen en door de Geest van God Zijn leven voortzetten. Dat is werkelijk wat de evangeliën naar voren brengen.

Of je nu wel of niet gelooft dat ze geïnspireerde Schrift zijn, ze kunnen beslist niet op rationele, onbevooroordeelde gronden als onbetrouwbare geschiedschrijving terzijde worden geschoven. Natuurlijk zijn er mensen die de evangeliën als betrouwbare geschiedschrijving verwerpen. Ik zou zeggen dat juist zij bevooroordeeld zijn. Mensen die de evangeliën verwerpen, zijn geen historici. Historici die de evangeliën bestuderen, hebben gezien op hoeveel manieren de informatie in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes overeenkomt met wat uit andere historische bronnen bekend is. Alle historici die dit hebben bestudeerd, hebben daardoor een enorm respect gekregen voor de historische nauwkeurigheid van de evangeliën. Er bestaat misschien enige twijfel over bijvoorbeeld de wonderen die Jezus deed. Maar wat de algemene geschiedenis betreft, verwerpen de meeste historici de evangeliën niet als goede getuigen van historische informatie. Degenen die de evangeliën als geschiedschrijving verwerpen, zijn daarom niet de historici, maar gewoonlijk theologen, mensen die een theologisch belang te verdedigen hebben.

Als je erover nadenkt: stel dat je de evangeliën ergens had gevonden en ze niet tussen de kaften van de Bijbel waren aangetroffen. Ze waren gewoon wat ze zijn, wat ze waren toen ze voor het eerst werden geschreven: documenten die door afzonderlijke personen zijn geschreven. En stel dat je er niets van wist en ze gewoon las. Dan zou je onmiddellijk herkennen dat je iets las wat zich aandient als geschiedschrijving. In die zin zou het lezen ervan sterk overeenkomen met het lezen van ieder ander historisch document over ieder ander persoon. Misschien zou je het interessant vinden om de informatie erin te lezen en meer te weten te komen over deze persoon, die iemand belangrijk genoeg vond om over te schrijven.

Tijdens het lezen is de vraag: zou je daarin iets aantreffen wat het onmogelijk zou maken om het vastgelegde historische verslag te geloven? Veel mensen hebben dat niet aangetroffen. Wanneer ik de evangeliën lees, vind ik daarin niets wat het onmogelijk

of zelfs maar onredelijk maakt om te geloven dat ze historisch nauwkeurig zijn. Er zijn veel mensen die sceptisch stonden tegenover het christendom, die ervoor zijn gaan zitten en de Bijbel, en met name de evangeliën, hebben gelezen en overtuigd zijn geraakt.

Ik hoorde het getuigenis van een vriend die tot behoud kwam doordat een vriend van hem tegen hem zei dat hij het evangelie van Mattheüs moest lezen. Die vriend was niet eens christen. Hij was een New Ager die het gewoon best interessant vond om die Jezus eens te bestuderen. Mijn vriend, die geen christen was, las dus het evangelie van Mattheüs en raakte ervan overtuigd dat dit een historisch waarheidsgetrouw document is en dat Jezus deze dingen heeft gedaan. Als gevolg daarvan werd hij een volgeling van Christus. Sindsdien volgt hij Christus al vele jaren, twintig jaar, denk ik.

2

Wonderen en het materialistische wereldbeeld

Dat is ook mijn getuigenis, maar hoe zit het met jou? Als je de evangeliën leest, zeg je misschien: 'Maar daarin staan dingen die eenvoudigweg niet redelijkerwijs te aanvaarden zijn.' Zoals wat? Zoals een maagdelijke geboorte, of iemand die uit de dood opstaat, of een man die over water loopt, of allerlei andere dingen. Er worden daarin zelfs demonen genoemd, en moderne mensen geloven toch niet in demonen? Zijn deze elementen in de evangeliën redenen om ze af te wijzen als betrouwbare geschiedschrijving?

Dat hangt ervan af. De vraag is: hoe weet je dat er nooit wonderen zijn gebeurd? Alleen omdat je er nooit een hebt gezien, wil dat nog niet zeggen dat er nooit een is gebeurd. Je leest voortdurend in geschiedkundige werken over gebeurtenissen zoals je die zelf nog nooit hebt gezien. Misschien ben je nooit in een oorlog geweest, maar je leest wel over oorlogen. Geloof je dat degenen die een oorlog hebben meegemaakt en daarover verslag doen, niet de waarheid kunnen spreken omdat jij zelf nooit een oorlog hebt gezien en die dus buiten jouw ervaringswereld valt? Dat betwijfel ik.

Dat je een verslag over een oorlog kunt aanvaarden, ook als je er nooit een hebt gezien, terwijl je moeite hebt om het verslag van een wonder te aanvaarden omdat je er nooit een hebt gezien, komt niet doordat je er geen hebt gezien. Het komt doordat je een bepaald geheel van aannames over de wereld hebt overgenomen. Het bestaan van oorlog is niet in strijd met die aannames, maar het bestaan van wonderen wel.

Misschien heb je, zoals veel mensen, het moderne secularistische, materialistische wereldbeeld overgenomen. Dat houdt in dat alleen de materiële wereld bestaat. Daarbuiten is niets. Zoals Carl Sagan altijd zei: er is de kosmos en verder is er niets. Je vraagt je af hoe Carl Sagan dit te weten is gekomen. Hoe komt iemand te weten dat er buiten de kosmos niets bestaat?

Door de hele geschiedenis heen en tot op de dag van vandaag zijn er veel mensen die geloven dat er dingen buiten de kosmos bestaan. Als we met de kosmos het fysieke heelal bedoelen, is er ook vandaag nog een zeer goede reden om te geloven dat er iets buiten de kosmos bestaat. En eeuwenlang hebben mensen ervaringen gehad die hen daarvan overtuigen. Er is een macht achter de kosmos. Er is een macht die de kosmos heeft geschapen, en die macht is belichaamd in de persoon van God. Hij is de Schepper en Hij maakt geen deel uit van de kosmos. Hij staat erboven. Hij behoort niet tot het materiële domein. Hij is een geest en Hij wordt niet beperkt door natuurwetten, omdat Hij beschikt over krachten die niet beperkt zijn tot de krachten van de natuur.

Als zo'n wezen dus bestaat, en iemand zegt: 'Ik heb iets gezien wat Hij heeft gedaan. Hij liet de zon stilstaan. Hij wekte iemand op uit de dood. Hij liet een maagd zwanger worden,' en iemand anders zegt dan: 'Dat kan niet gebeuren,' dan neemt die persoon aan dat een wezen als God niet kan bestaan.

3

Geloof in God, wetenschap en rationaliteit

Laat ik je alle recht gunnen om niet in God te geloven, als je daarvoor kiest. Ik denk dat je daar spijt van zult krijgen. Ik weet zelfs dat je er spijt van zult krijgen als je tot de dag waarop je sterft niet in God gelooft. Maar feit blijft dat je het recht hebt om zelf te

beslissen of je wel of niet in God gelooft. Je hebt niet het recht om te zeggen dat geloof in God irrationeel is. Je hebt niet het recht om te zeggen dat geloof in God is uitgesloten door gezond verstand, wijsheid of wetenschap, want zoiets is niet gebeurd.

Er zijn mensen die evenveel van wetenschap weten als wie dan ook, en toch in God geloven. Veel vooraanstaande wetenschappers geloven in God. Dat betekent niet dat het geloof in God waar is. Maar het betekent wel dat iemand zeer grondig wetenschappelijk geschoold kan zijn en toch kan geloven dat er een God is. De wetenschap heeft ons nooit laten zien dat er geen God is.

Het zou misschien eerlijker zijn om te zeggen dat geloof in God tegenwoordig niet in de mode is in onze samenleving. Want al bijna tweehonderd jaar is het wereldbeeld van de westerse samenleving aan het evolueren. Biologisch is ze de afgelopen tweehonderd jaar niet geëvolueerd, en voor zover ik weet ook nooit. De afgelopen tweehonderd jaar heeft de westerse beschaving haar wereldbeeld ingrijpend veranderd. Ooit was dat wereldbeeld theïstisch en bovennatuurlijk: men geloofde in een God Die bovennatuurlijke dingen doet. Geleidelijk maakte dit plaats voor een atheïstischer en materialistischer wereldbeeld. Volgens dat wereldbeeld is er geen God Die deze dingen doet, en zijn wetenschap en natuur alles wat er bestaat. Deze stelling kan niet worden bewezen. Het is eenvoudigweg een algemene aanname van onze tijd.

Als iemand dat wereldbeeld heeft aangenomen en de evangeliën leest, zal hij voortdurend geconfronteerd worden met dingen die onmogelijk lijken. Want als er geen God is, als wonderen niet kunnen gebeuren, als alleen de materiële wereld en de natuurwetten bestaan, dan zul je natuurlijk geen maagd hebben die zwanger wordt. Dan zul je geen man hebben die zieke mensen geneest met een aanraking. Dan zul je niet hebben dat demonen bezitnemen van mensen en met een woord worden uitgeworpen. Dan zul je niet hebben dat een storm tot bedaren wordt gebracht door het bevel van één persoon. Die dingen kunnen niet gebeuren. Een man kan niet opstaan uit de dood als het natuurlijke domein en de wetten van de wetenschap alles zijn wat er bestaat. Maar wie zegt dat dit alles is wat er bestaat? Wie heeft dit gesteld? Wie heeft dit bewezen?

Ik herinner me dat ik vele jaren geleden het verhaal hoorde over een Russische lerares natuurwetenschappen die tegen haar klas met jonge basisschoolleerlingen zei: ‘Onze dappere Russische kosmonauten zijn in een ruimtecapsule de ruimte ingegaan en ze hebben nergens God gezien.’ Een klein meisje in de klas stak haar hand op en zei: ‘Nou, waren ze rein van hart?’ Ik weet niet of dat verhaal waar is of niet, maar het is een geweldig verhaal. Ik heb het horen vertellen alsof het een waargebeurd verhaal is, maar of het dat nu is of niet, het maakt een heel goed punt. Nou en? Als je de ruimte ingaat en God niet ziet: God is niet zichtbaar. God is niet materieel, maar Hij kan gekend worden. Jezus zei:

Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien.

MATTHEÛS 5:8

4

Vooroordelen bij het lezen van de evangeliën

Er is een grotere belemmering voor geloof in God dan rationeel zijn, want heel veel rationele mensen geloven in God. De belemmering om in God te geloven is een morele belemmering. Mensen die niet rein van hart zijn, willen niet in God geloven. Ze willen niet door God geoordeeld worden. Ze willen niet dat er een God is aan Wie ze verantwoording moeten afleggen. Daarom verwerpen ze van meet af aan volledig dat wonderen bestaan die erop wijzen dat er een God is, hoewel niemand ooit heeft bewezen dat wonderen niet gebeuren. Het is tegenwoordig eenvoudigweg niet in de mode om dat te geloven.

Dus als iemand de evangeliën leest en zegt: ‘Deze kunnen historisch niet betrouwbaar zijn,’ dan is die persoon bevooroordeeld. Ik zou zelfs durven zeggen: onverdraagzaam. Onverdraagzaam door een vooronderstelling die nooit bewezen is en waarvan veel mensen zeggen dat hun ervaring haar heeft weerlegd. Veel mensen hebben ontmoetingen met God gehad. Veel mensen hebben verklaard wonderen te hebben gezien. Ik zeg niet dat iedereen die heeft gezegd dat hij God heeft ontmoet, Hem werkelijk heeft ontmoet. Ik zeg niet dat iedereen die beweert wonderen te hebben gezien, werkelijk wonderen heeft gezien. Maar ik zeg wel dat er door de hele

geschiedenis heen veel mensen zijn geweest met ervaringen die hen ervan hebben overtuigd dat een volledig naturalistisch, materialistisch en atheïstisch wereldbeeld de verschijnselen eenvoudigweg niet verklaart. Ik ben een van die mensen en daarom deel ik die onverdraagzaamheid niet.

Iemand zou kunnen zeggen: 'Maar jij bent bevooroordeeld ten gunste van geloof in God.' Misschien ben ik dat. Ik weet niet of ik op die manier bevooroordeeld ben of niet. Ik denk van wel. Ik ben ook geneigd in het bestaan van mijn ouders te geloven, want zonder hen zou ik hier niet kunnen zijn. En zonder God en de ervaringen die ik met Hem heb gehad, zou ik ook niet zijn waar ik vandaag ben.

Maar of ik nu bevooroordeeld ben of niet, het belangrijkste is dat je ruimdenkend bent. Wanneer iemand de evangeliën leest en hij al heeft besloten dat de wonderen in de evangeliën historisch niet waar kunnen zijn, leest die persoon niet met een open blik. Als niemand ooit heeft bewezen dat wonderen niet gebeuren en niemand ooit kan bewijzen dat God niet bestaat, dan is het niets anders dan onverdraagzaamheid om uit te gaan van de aanname dat deze dingen niet kunnen gebeuren.

Eén reden waarom de wetenschap niet kan bewijzen dat wonderen plaatsvinden, is dat de wetenschap regelmatig voorkomende, herhaalbare verschijnselen waarneemt. Dat is alles wat de wetenschap doet. Ze houdt zich bezig met toetsbare verschijnselen. Je ziet iets gebeuren, je kunt het in een laboratorium reproduceren en je kunt het opnieuw laten gebeuren. Wonderen zijn van nature afzonderlijke, soevereine, unieke gebeurtenissen. Ze vinden niet door natuurlijke middelen plaats, maar worden door de soevereine God verricht. Als zodanig zijn het unieke historische gebeurtenissen. Ze kunnen niet in een laboratorium worden herhaald om ermee te experimenteren. Omdat het unieke gebeurtenissen zijn, is het beste bewijs voor een wonder niet iets wat in een laboratorium kan worden gedaan, maar eenvoudigweg dat iemand het heeft zien gebeuren. Als je op een kruispunt een ongeluk ziet gebeuren en voor de rechtbank getuigt dat je het hebt gezien en dat deze bijzonderheden zich hebben voorgedaan, dan zal men je serieus nemen, omdat je beweert een werkelijke gebeurtenis te hebben zien plaatsvinden. Als je iets ziet gebeuren wat verbijsterend is en niet te verklaren valt aan de hand van de wetten van de wetenschap, zullen veel mensen je getuigenis niet aanvaarden. Dat betekent echter niet dat je het niet

gezien hebt, en het betekent niet dat je getuigenis niet geldig was. Het betekent dat degenen die je getuigenis verwerpen bevooroordeeld zijn en in veel gevallen niet ruimdenkend zijn.

Het is niet de christen die met een gesloten geest de evangeliën leest, hoewel ik zal betogen dat sommige christenen daarin wel een gesloten geest hebben.

Bekrompenheid en een gesloten geest komen beslist ook onder christenen voor. Maar je hoeft geen vooroordeel te hebben om onder de indruk te raken van de historische nauwkeurigheid van de evangeliën. Degenen die ertegen bevooroordeeld zijn, zijn juist degenen die niet onder de indruk zijn.

De evangeliën zijn prachtige historische verslagen die ons alles geven wat we werkelijk over Jezus Christus moeten weten. Het feit dat ze door christenen zijn geschreven, maakt ze niet onbetrouwbaar. Moeten we aannemen dat een christen iedere keer dat hij spreekt wel moet liegen? Moeten we aannemen dat we nooit iets kunnen geloven wat een christen zegt? Als dat zo is, kunnen we de evangeliën natuurlijk niet geloven. Maar als we zo'n radicale aanname niet moeten doen, is er geen reden om de getuigenissen in de evangeliën te verwerpen, alleen omdat ze zijn geschreven door mensen die christen waren. Dat zou eerder een reden kunnen zijn om ze te geloven, want het feit dat ze christenen waren, moet op de een of andere manier worden verklaard. Hoe worden mensen christen? Deze mensen raakten overtuigd doordat ze de dingen zagen die ze hebben opgetekend.

Bovendien verplicht hun godsdienst hen ertoe de waarheid te vertellen, nu ze christenen zijn. Daarom lijkt het mij dat het feit dat de evangeliën geschreven zijn door christenen die, zouden we kunnen zeggen, niet onbevooroordeeld waren, niet betekent dat ze geen goede geschiedschrijving kunnen leveren. Mensen die biografieën van beroemde mannen schrijven, zijn niet noodzakelijkerwijs onbevooroordeeld. Vaak bewonderen ze die mannen, en ze bewonderen hen juist vanwege de dingen die ze over hen opschrijven, vanwege de dingen die zij hebben gedaan. Dat geldt ongetwijfeld ook voor degenen die de evangeliën hebben geschreven.

5

Buitenbijbels bewijs voor Jezus

Iemand zou kunnen zeggen: ‘Maar buiten de evangeliën hebben we geen enkel bewijs voor Jezus.’ Dat is volstrekt niet waar. Er is veel heidens bewijsmateriaal voor Jezus uit bronnen uit die tijd. Er was een man die Cornelius Tacitus heette. Hij was een Romeins geschiedschrijver uit de eerste eeuw en leefde dus in dezelfde tijd als de apostelen. Hij was de grootste Romeinse geschiedschrijver van die periode, en hij vermeldt dit in zijn geschiedwerken. Hij zegt: ‘Christus, van wie zij, de christenen, hun naam kregen, was terechtgesteld op bevel van de procurator Pontius Pilatus, toen Tiberius keizer was.’

Dat is een citaat van Cornelius Tacitus, een heidense Romeinse geschiedschrijver uit de eerste eeuw. Hij zei dat Christus, van wie de christenen hun naam kregen, door Pontius Pilatus was terechtgesteld onder keizer Tiberius. Dat is precies wat de Bijbel zegt. Cornelius Tacitus vertelt ons niet veel meer over Jezus. Hij was niet zo geïnteresseerd in Jezus. Tegen de tijd dat hij dit schreef, had Jezus nog niet de invloed op de westerse wereld gehad die Hij nu heeft. Tacitus kon onmogelijk weten hoe belangrijk Jezus zou worden en hoe belangrijk het zou zijn om informatie over Hem vast te leggen. Maar interessant is wat deze geschiedschrijver heeft opgetekend, terwijl hij er geen belang bij had de christelijke godsdienst te bevestigen. Hij bevestigde dat Jezus een historische persoon was en dat Hij in wezen op dezelfde manier stierf als de Bijbel zegt.

Andere historische bronnen zijn niet alleen de Romeinse geschiedschrijvers uit die tijd, maar ook de Joden uit die tijd die Christus verwierpen. Dit waren mensen die het evangelie werkelijk niet goedkeurden. Ze keurden het christelijke geloof dat Jezus de Zoon van God was niet goed, en toch bevestigden ze op veel manieren dat Jezus geleefd heeft en dat Hij ongewoon was.

In één bepaalde passage in de Joodse Talmoed staat: ‘Op de vooravond van het Pascha hingen zij Jesjoe van Nazareth op’—en dat is Jezus—‘en veertig dagen lang ging de heraut voor hem uit en zei: “Jesjoe van Nazareth gaat heen om gestenigd te worden,

omdat hij toverij heeft bedreven en Israël heeft verleid en op een dwaalweg heeft gebracht.” Maar zij vonden niets ter verdediging van hem en hingen hem op de vooravond van het Pascha op,’ zegt de Talmoed.

De Talmoed heeft natuurlijk geen enkele sympathie voor Jezus. Hij staat vijandig tegenover Jezus. Maar hij wijst erop dat Hij op de vooravond van het Pascha aan een kruis werd gehangen. Dat zegt de Bijbel ook. Er staat ook dat Hij van toverij werd beschuldigd. De evangeliën vermelden dat de Joden Jezus van toverij beschuldigden. We vinden dus veel bevestiging van het bestaan van Jezus bij mensen die Hem niet welgezind zijn.

Zelfs Josephus, de Joodse geschiedschrijver die, voor zover wij weten, nooit christen is geworden, verwees in zijn omvangrijke werken drie keer naar zaken die we in de Schriften vinden. Hij was een Joodse geschiedschrijver uit de eerste eeuw. Hij bevestigde de bediening van Johannes de Doper in bewoordingen die sterk overeenkwamen met de beschrijving in de evangeliën. Ook noemde hij Jezus twee keer. Daarbij maakte hij onder andere melding van Jakobus, de broer van Jezus, en van diens dood.

We weten dus dat Jezus een historische persoon was. Maar mensen die in die begintijd geen christen waren, hadden er geen idee van hoe belangrijk Hij zou worden of hoe ingrijpend Hij de geschiedenis zou veranderen. Daarom hadden ze er niet veel belangstelling voor om ons allerlei bijzonderheden over Zijn leven te geven. Sommigen stonden vijandig tegenover Hem en noemden Hem daarom alleen op een vijandige manier. Maar de evangeliëschrijvers waren mannen die Hem kenden en Hem goedgezind waren. Daarom waren zij gemotiveerd om ons te vertellen wat Jezus zei en deed. Door deze schrijvers te bestuderen zullen we ontdekken wie Jezus was, wat Hij deed en wat Hij zei.

We zullen ons tot deze evangeliën wenden — Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes — om het ware verhaal te weten te komen over wie Jezus is en wat Hij zei. Zo worden we niet op het verkeerde been gezet doordat we gezaghebbende bronnen aanvaarden die minder gezaghebbend zijn dan de ooggetuigen. En zo schiet onze kennis niet tekort doordat we alleen vertrouwen op bronnen die niet genoeg over dit onderwerp zeiden.

We zullen alle evangeliën volledig doornemen. We beginnen met het evangelie van Mattheüs, het eerste van de evangeliën in de canonieke Bijbel. We zullen het evangelie van Mattheüs eerst kort inleiden en daarna dat boek vers voor vers doornemen. Deze studie zal de moeite waard en opbouwend zijn. Misschien leer je deze man Jezus zelfs beter kennen dan je Hem nu al kent.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 5:8

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.